

Aabits on tähtsaim kooliraamat ning selle lõpetamine on oluline. 1.b ja Gea Gutmanni aabitsapidu oli jaanuarikuus

Head suhted ja sport on raskustes toeks

Külliki Asu, Oma Sõna vastutav toimetaja

Olukord, kus suur osa õpitavast tuleb omandada arvutit kasutades ja veebitundides olles, hakkab muutuma paraku uueks normaalsuseks. Võrreldes eelmise kevadega olime siiski tehnoloogiliselt ja küllap ka vaimsetelt paremini ette valmistatud.

Võõrkeelte õpetajatel õnnestus oma plaanid üsna hästi ellu viia, sest nende ettevõtmised toimusid I poolaastal. Reaalainete nädalat ja Euroopa keeltepäeva (26.09) tähistati seinalehele paigutatud materjalidega, osaleti veebipõhisel 8.-9. klasside saksa keele olümpiaadil, võõrkeelte ainenädalal selgitati välja parimad keeletundjad.

Loovainete tulemused sõnastas Tatjana Anniko kokkuvõtlikult: "Suutsime distantsilt õppekava üsna edukalt täita. Õppisime koostööd ja leidsime uusi võimalusi selleks. Väga toredad, sisukad ja ägedad olid loovtööd, õpilaste suhtumine oli mõnus."

Maakonna matemaatikaolümpiaadil tulid esikolmikusse Marten Maidla (7.c), Ingel Madleen Tiitus (8.c) ja Keitti Anett Erilane (9.a). A. Maramaa nimelisel matemaatika-võistlusel sai meie koolist parima tulemuse Helena Marie Hannus, kes saavutas 8. klasside arvestuses I koha. Nuti-Mati matemaatika meistrivõistlustel olid edukad

Andra Liisa Reimaa ja Helena Marie Hannus 8. klassist.

Geograafiaolümpiaadil võidutsesid Mirel Missik (8.a) ja Noora Ronk (8.b)

Emakeeleolümpiaadil töid koolile au Helene Metsmaa (9.b) ja Ingel Madleen Tiitus (8.c), kes said esikohad ning osalesid ka vabariiklikul olümpiaadil. Viljandi linnarajamatukogu omaloominguvõistlusel said auhinnatud meie kooli õpilased Triinu Kree, Merili Meltsas ja Gregor Jaskar Linnupuu. Triinu sai ka Sten Roosi muinasjutuvõistlusel vabariigis esikoha.

Sportis hindab Riho Siil väärtuslikumaks 6.-9. kl Viljandimaa murdmaajooksu esikohta (juba 4. aasta järjest!), 4.-5. klasside poiste ja tüdrukute rahvastepalli maakondlikku võitu ning kergejõustiklaste edukat esinemist võistlussarjas „TV 10 olümpiastarti“.

Veebis toimus kolme kooli talendisõu, kus meie koolist oli edukas võimlemiskavaga esinenud Mirel Karro (2.b).

„Robootikatiimi Vilexodus selle aasta põhitegijad (Sten Oliver Tammsaar, Uku Riisenberg, Kardo Ibrus, Kristo Kimmel, Rasmus-Söran Suigusaar ja Sten-Marcus Pulin) leidsid ka koduõppe perioodil võimalusi, et paarikaupa kooli keldrikorrusel asuvasse robotti-

kalaborisse tulla ja seal Lego klot-sidest iseliikuvaid roboteid kokku panna ja neid programmeerida,“ kirjeldas juhendaja Meelis Reinart.

Oma töö tulemused võeti videosse ja saadeti robotikavõistlusele First Lego League, kus saavutati 64 võistkonna seast 6. koht.

Koolipsühholoog Maarika Roosimägi: „Eesti koolinoorte hulgas läbi viidud uurimused kinnitavad, et noorte ülemäärane digikasutus on tugevalt seotud vaimse tervise probleemide ja ennasthävitava käitumisega. Ka meie kooli õpilased ei jõudnud sageli hommikustesse kontakt-tundidesse, sest olid selleks liiga väsinud. Nende väsimus oli tihti seotud öiste väheste unetundidega, käegalöömismeeleolude ja kehvema üldise terviseseisundiga (peavalud, jõuetus). Probleeme võimendasid halvad suhted vanematega või suhtlemispinged täiskasvanute vahel. Sellised olukorrad tekitasid noortes ebakindlust ja hirmu ning takistasid õppimisele keskendumast.

Mida sagedamini tegeles noor distantsõppe ajal spordiga või viibis looduses ja mida soojemad suhted valitsesid peres, seda vähem esines depressiooni, ärevust ja kurnatust.“

Tere!

Ongi läbi järjekordne õppeaasta. Minu jaoks on see lõpp hoopis erinev eelnevatest aastatest, sest see on mu viimane Viljandi Kesklinna Koolis. Üheksa aastat selles koolis on läbi saanud ning on aeg liikuda edasi. Samuti saavad läbi minu viis aastat Oma Sõna peatoimetajana. Ka peaaegu kogu toimetust lahkub sel aastal gümnaasiumisse.

Ma arvan, et ma räägin iga üheksandiku eest, kui ütlen, et need üheksa aastat on olnud väga meeldejäävad ja toredad. Olen saanud siit rohkesti arendavaid õppetunde, olen saanud sõbrad terveks eluks. Ma ootasin lõpetamist väga kaua, aga nüüd, kui see on kohekohe käes, on kurb tõdeda, et varsti on põhikool läbi.

Uuele toimetusele soovin loominguilisust ja viitsimist. Muutke koolileht veel paremaks, kui see on praegu. Praegustele kaheksandikele tahan öelda ühte: pingutage. Pingutage ka nendes ainetes, mis teile ei meeldi, sest see tasub ära. Võtke kõigest osa ja hoidke kooli lippu kõrgel!

Adele

Adele Tamberg
Oma Sõna peatoimetaja

Adele Tamberg, Elinor Luik, Rachel Lisette Sarv ja Emma Sepp on olnud koolilehe tegijad ja aktiivsed muudel aladelgi

Koroonakevade kogemusi

7. klassi intervjuude põhjal kirja pannud Külliki Asu

Puhas koroonaja klassika järjekordses veebitunnis 5. klassis. Tund on juba kümmekond minutit käinud. Kõik vastavad järgmööda, kuni jõuan Jukuni ja küsin teda. Teispool ekraani on vaikus, mööduvad mõned sekundid. Kor-dan poisi nime. Kostab saginat ja rabis-tamist. Juku alustab: "Ma kaotas järje ära ... Mis leheküljel me oleme?... Mis harjutus?" Vastan teeseldud rahulikku-sega kõigile küsimustele. Poiss jätkab: "Kas meil on eesti keel või kirjandus? ... Aaa, oota, ma lähen otsin selle õpiku üles!"

Ja oleks see siis juhtunud vaid kord! Analoogilisi dialooge tuli üle elada kor-duvalt ka teiste õpilastega teistes klas-sides.

21 õpilasest, kes 7. klassis ühes eesti keele grupis õpivad, arvasid 10, et neile meeldib rohkem distantsõpe. Seitse noort vastasid, et neil oleks kergem kontaktõppes, ning neli leidsid, et kummalgi on oma head ja vead, neil eriti vahet pole.

Remy Varik tunnistas, et talle au-salt öeldes meeldib kaugõpe, kuna siis ei pea nii vara ärkama, et 8.15ks kooli minna. Samas on parem õppi-da koolis, sest tundides on vaikus, rohkem võimalusi õppimiseks ja ka õpetaja, kes on valmis aitama.

"Distantsõppes on hea see, et kui õpin varem ära, siis on hiljem roh-kem vaba aega," lisab Remy. "Kaugõppes on kõik keerulisem ja mul on tunne, et kodus ei viitsi nii

väga õppida. Kõige raskem on ük-sinda õppida loodusõpetust ja saksa keelt."

Madli Engely Kõutsi sõnul on ko-dus palju häirivaid asju, näiteks telekas jne. "Kooli ma tahaksin ta-gasi väga, kuna tunnis on lihtsam õppida ja koolis on sõbrad," kirju-tas Madli aprillikuus. Veebitunde ei olnud tema arvates küll liiga pal-ju, aga ta ei suutnud enda sõnul veebis kuigi palju süveneda.

Seda, et distantsõppe ajal saab kauem magada ning ise oma aega plaanida, hindasid nii mõnedki, Samuti märkasid õpilased (ja ka õpetajad), et hinded paranesid. Kas ka teadmised, see on juba iseasi.

Koolis käies on kergem õpitavale keskenduda, saab kohe õpetajalt abi küsida ning suure osa asju juba tunnis tehtud. Samas meeldis mit-mele see, et kodus on vaiksem ja ra-hulikum, kuid ikkagi hakati tunda-ma puudustõpradest.

Keeruline oli õppida loodusõpe-tust ja ajalugu, ka tehnoloogia-õpetust oleks olnud koolis õpetaja juhendamisel kergem teha.

Kuigi mõnel kulus päevas õppi-misele 5-6 tundi, jäi enamikule siis-ki ka vaba aega, et perega õues jalu-tada või sporti teha. Tublimad hoidsid väiksemaid sugulasi, jalu-tasid koeraga või tegid teadlikult trenni. Pahatihti istusid poisid siis-ki edasi ekraani ees, mängides sõp-radega arvutimänge.

Arvan, et tean, miks enamikule dis-tantsõpe meeldib. Väga lihtne on tänapäeval sõbra käest pilti küsida, kui ise ülesannet lahendada ei osa-ta või (valdavalt) ei viitsita. Kon-taktõppel on sellist asja ääretult raske korda saata. Muidugi on või-malik maha vaadata või abi küsida, aga see pole nii efektiivne.

Palju õpetajaid annab e-õppe ajal ülesandeid, mida ei pea tagasi saat-ma. Kuigi see on õpilase enda aren-gule halb, ei tehta tihti neid ülesan-deid ära. Tegelikult on see jälle ka-he otsaga asi. Ühest küljest tõesti

jäävad teadmised puudu ja potent-siaalne areng jääbki ainult potent-siaalseks. Teiselt poolt vaadates an-nab ülesannete tegemata jätmise vaba aega, aga siis tulebki mängu selle vaba aja kasutamine. Kui kasutada seda aega logelemiseks ja laisklemiseks, ei ole see loomuli-kult kasulik. Kui aga teha midagi huvitavat (nt mõne uue oskuse õp-pimine), mille jaoks enne aega ei jagunud ning millega on alati olnud tahtmine tegeleda, ei ole hullu, kui mõni kooliasi tegemata jääb. *Oliver Plumberg, 9.d*

Tähistasime EV 103. sünnipäeva

Frederik Langeler, 3.b klass

19. veebruaril käisid mõned väikeste maja klassid vaatamas Eestile oluliste inimeste kujusid, mis meie linnas on. Meie klassist olid peaaegu kõik lapsed kohal.

Alustasime hommikul kell 8.35 Viljandi Kesklinna Kooli juurest. Esimesena läksime Viljandi kohtumaja ette, kus rääkisime iseseisvusmanifestist, mis siin 1918. aastal ette loeti.

Edasi läksime Carl Robert Jakobsoni kuju juurde ja rääkisime, miks ta oli kasulik meie linnale. Nimelt ehitati tema eestvedamisel Viljandisse põllumeeste seltsi maja, mis on praegu meie väikeste maja Jakobsoni tn 42.

Kolmandaks liikusime Johann Köleri skulptuuri juurde, kes oli esimene Eesti soost kunstiharidusega maalikunstnik. Teda hinnati kogu maailmas.

Neljandaks läksime linnavalituse kõrvale August Maramaa juurde. Ta oli Eesti poliitik, õpetaja ning Viljandi linnapea 1920.- 1930. aastatel.

Viimaks käisime vabadussõja ülemjuhi Johan Laidoneri ratsamonumendi juures. Ta oli vabadussõjas sõjavägede ülemjuhataja ning suuresti tänu temale võidetigi Eestile vabadus.

See päev oli õpetlik.

3.b klassi õpilased kindral J. Laidoneri monumendi juures matkapäeva lõpetamas

Ületasime sood ja sõime kuivatatud jäätist

Elis Allev, 8.a klass

8.a klassi õpilased Tipus kuival maal sooületamist harjutamas

21. mail käisime oma klassiga Tipu Looduskoolis õppekäigul. Osalesime veekogu uurimise programmis, mida juhendas Dagmar Hoder.

Kohapeal tutvustas juhendaja päevakava ja palus meil rääkida endast ja nimetada oma lemmikkoht Eestis. Tuleb välja, et meie klassi õpilaste lemmikkohtadeks on valdavalt Pärnu, Tallinn ja Tartu.

Seejärel püüdsime ennast panna rivvi nii, et eesotsas on need, kes elavad veekogule kõige lähemal. Siis moodustasime grupid ja asusime lahendama veega seotud ülesandeid.

Tutvusime vee analüüsimise meetodikaga ja saime teada, kuidas puhastada vett. Tegime ise veefiltri looduslikest vahenditest ja võrdle-

sime, kelle filtrist tuleb kõige puhastam vesi. Lisaks mõtsime Halliste jõe voolukiirust ning uurisime seal elavaid putukaid ja kasvavaid taimi. Otsisime oma asukoha koordinaate ja tegime ilmavaatlust.

Uurimise ja vaatluste vahepeal mängisime „soo ületamist“. Mängu käigus pidime puidust plaate kasutades jõudma stardist finišini, aga ükski plaat ei tohtinud tühjaks jääda. Plaadi, mis jäi tühjaks, võttis juhendaja ära. Mäng tekitas palju elevust ja meeldis osalejatele.

Pärast seda asusime lõunat sööma. Sebastiani vanematelt saime õppekäigule kaasa Tactical Foodpacki toidupakid. Valikus oli nuudliroog kanaga ja bolognese spagetid, magustoiduks külmuivatatud banaanijäätis. Toidud olid väga maitsvad. Külmuivatatud jäätis nägi küll välja nagu küpsis makrofleksiga, aga maitstes täitsa jäätise moodi.

Päeva lõpetuseks kogunesime taas gruppidesse ja panime oma teadmised proovile memoriini mängides.

Õppekäik oli toredaks vahelduseks pikkadele koolipäevadele ja andis võimaluse looduses viibides uusi teadmisi omandada.

Üheksandike mälestused ja mõtted

Meelde jäävad õpetajad

Markus Stein on õpetaja, kes jääb mulle kõige rohkem meelde. Ta on olnud ideaalne klassijuhataja. Algul tundub ta hästi karm, aga on tegelikult väga tore ja hooliv õpetaja.

Corin, 9.b

Meelde on jäänud ikka esimene klassijuhataja **Liina Mägi**, kuna ta oli hästi lahke ning tore ja oskas väga hästi õpetada.

Kerli, 9.d

Mäletan oma esimest koolipäeva. Õpetaja **Jane Kruusamägi** kutsus meid ükshaaval klassi ette, et anda aabits. Olen alati arvanud, et Jane on väga ilus ja tore õpetaja, samas oskab ta olla range, nii et minu arvates on ta üks parimatest õpetajatest.

Vanessa, 9.a

Ta on eriline, sest tema oskab noortega kõige paremini suhelda. Mait kasutas palju musta huumorit ja vahel ka roppusi, et noortele lähemale jõuda.

Oliver, 9.d

Mulle jääb ilmselt elu lõpuni meelde meie füüsikaõpetaja **Jüri Ojamaa**, kes on olnud mu lemmikõpetaja sellest ajast saadik, kui ta meid õpetama hakkas. Temaga koos on tunnid alati lõbusad ja meeleolukad, aga samas oskab ta kõik väga hästi selgeks teha. Ma tõesti arvan, et õpilasel on rõõm sellise õpetaja käe all õppida.

Emma, 9.b

Mulle meeldib Jüri Ojamaa positiivne mõtteviis ja ta on väga hea õpetaja.

Hanna Alice, 9.d

Rene Sadam annab väga põmevalt tundi ja temaga on alati lõbus.

Sten, 9.d

Õpetaja **Kaja Orobko** - ta proovib alati tundides meid motiveerida, et saame kõigega hakkama. Ta annab nõuandeid, kuidas saaks midagi paremini teha, ja leiab selle, milles igaüks hea on.

Ada Lea, 9.d

Kaja, me veel tõestame sulle, et ka meie suuvärgiga saab mehele!

Kaisa, 9.b

Mulle on erilisel meelde jäänud **Virve Neerot**, sest ta andis meile huvitavaid ülesandeid tundides ja kunstiringis.

Avely, 9.d

Erilisel meelde jäänud õpetaja

Ester Sims. Tal on alati varuks mingid humoorikad väljendid, mida tõsise näoga ütleb. Mulle meeldib, kui pühendunult ta bioloogiasse ja selle õpetamisse suhtub.

Helen Emilia, 9.d

Kõik õpetajad on omamoodi meelde jäänud. Väikeste majast meenub eelkõige **Marika Ilisson**, keda paljud kartsid ja rangeks pidasid, aga ta oli tegelikult väga tore ja abivalmis. Üks voltimine, mida ta meile 2. klassis muinasjutu abil õpetas, on

klassijuhataja, kes mul on olnud.

Karmen, 9.c

Algklassides vaheldusid meil klassijuhatajad igal aastal. Meelde on jäänud viimane ja meiega kõige pikemalt olnud **Külliky Lohu**. Tänu temale on meil olnud toredad väljasõidud ja huvitavad ühistegevused klassiga.

Helena, 9.d

Külliky Lohu on minusse väga hästi suhtunud, isegi kui olen millegi halvaga hakkama saanud.

Sander, 9.d

mul siiani meeles. Suurte majas on olnud kõige toredamad **Anu Roht** oma mõtlemapanevate lugudega, **Esta Kivisild** oma isikupärase huumoriga ning **Eve Ivask** hämmastavalt sujuvate loengutega kordagi õpikusse vaatamata. Ning muidugi eranditult päikseline garderoobitädi **Silvi**, kes alati olemas.

Triinu, 9.d

Meenub õpetaja **Innar Allvee** - lõbus ja humoorikas meesterahvas, minu esimene õpetaja. Kunagi kinkis ta mulle ühe suure teokarbi, kust saab tema sõnul merekohinat kuulata. See on mul praegugi kodus kapis ning tuletab meelde maailma kõige toredamat õpetajat, kes ühel algklassilapsel olla võiks.

Helena, 9.c

Õpetaja **Innar** ronis kord laua peale, et varest mängida, sest pidin luuletust esitama, aga mu paariline puudus. See on väga hea mälestus ning hindan seda väga. Ta on parim

Kõik õpetajad olid toredad ja garderoobitädid olid väga sõbralikud. Koos **Henriga** võlusime kitarrist muusikat välja.

Raido, 9.e

Mida on 9 kooliaastat sulle õpetanud?

Mul on väga eredalt meeles, kuidas minule gravitatsioon selgeks õpetati. Füüsikaõpetaja seletas selle väga lihtsalt lahti, visates käepäraseid asju klassis laiali. *Maris, 9.b*

Üheksa kooliaastat on mulle õpetanud, et enda huvide ja tuleviku ees vastutan ainult mina ise. Teised võivad mind sel teekonnal toetada, kuid lõppude lõpuks on ohjad ainult enda käes. *Jürgen, 9.b*

Pea alati tähtaegadest kinni ja ära viska tänaseid toimetusi homse varna. Eriti siis, kui oled koduõppel, sest see teeb õpingud palju raskemaks! *Avely, 9.d*

Kool on õpetanud mind teistega arvestama ja koostööd tegema, samuti julgem olema. *Keitti Anett, 9.a*

Eredamad mälestused

Mäletan, kui käisime kolmandas klassis Eesti lennundusmuuseumis. Olime peaaegu terve klassiga platsi keskel oleva tiigi juures, kõik viskasid kive tiiki. Maris kogus oma dressika peale palju kive, et kõik korraga vette visata ja siis ta viskas koos kividega oma dressika tiigi põhja. *Grete, 9.b*

4. klassis tuli meil kunstitunnis sügisest maastikku maalida. Terve klass joonistas taevasse ka lõunasse lendavad linnud. Paar päeva hiljem marssis meie klassijuhataja maru-vihasena klassi ja kogu klass sai riielda, sest me olime lindudeks joonistanud tagurpidi kolmed. Ainuke, kes kiita sai, oli Rachel, kes oli joonistanud linnud kenasti välja.

Pärast seda päeva ei joonistanud üksi B klassi õpilane enam linde tagurpidi kolmedena... *Elinor, 9.b*

Mulle on väikeste majast meelde jäänud legendaarsed jooksumängud, kus saime alati palju joosta ja õpetajatelt "kiiruse ületamise eest" õiendada. *Mairo, 9.b*

Kui tulin teisest koolist siia kooli, polnud ma kindel, mida oodata. Kool oli suur ja lapsi palju. Sattusin 3.b klassi, sain kohe kõigiga hästi läbi ja sulandusin massi. Kui saaksin 3. klassi endale ühe asja öelda, oleks see: „Tee uusi asju. See toob kaasa parimad mälestused!“ *Karmen, 9.b*

Mäletan kõige rohkem Kihnu reisi, kuuskede all magamist, grillimist, ujumist ja kohutavalt palavaid ilmasid. Kastiautoga saarel ringi sõites ja giidi kuulates hakkas kõigil igav ning kuumu ilma tõttu tuli ka uni peale. Meie sõbrannaga panime kordamööda ette päikesepille, et

teised ei saaks aru, et me magame. *Vanessa, 9.a*

Kes on sind kooliaastate jooksul kõige rohkem aidanud või inspireerinud?

Mu viis klassiõde, kes on ka mu parimad sõbrannad. *Marleen, 9.c*

Mind on enim aidanud ja inspireerinud ema, õde ja klaveriõpetajast sõber Eva Taul. Nad on minu jaoks alati olemas olnud. *Merilii, 9.c*

Mu kass – ta tuli alati minu seltsi, kui istusin laua taga, või tuli uksele, kui koju jõudsin. *Meriliis, 9.c*

Õpetajad, sõbrad ja kummitus nimega Lilla Daam aitasid mind füüsiliselt ja mentaalselt. *Kennet, 9.c*

Kõige enam on mind kooliaastate jooksul aidanud minu ema. *Siim, 9.c*

Mulle on enim toeks olnud minu pinginaaber Helene. Hakkasin temaga koos istuma alates 3. klassist. Ma tahan teda tänada selle eest, et ta on olnud alati mulle toeks ja julgustanud mind. *Kiara, 9.b*

Mida soovit(at)e õpetajatele?

Õpetajad, kuulake oma õpilasi! Ärge valige endale lemmikuid, kuna see teeb halvematele õpilastele õppimise veelgi raskemaks!

Marleen, 9.c

Õpetajatele sooviksin edu laste õpetamises ja tööde parandamises. Kindlasti ärge unustage puhata!

Laura, 9.c

Ma vabandan kõige eest, mis meie klass korraldanud on, sest tean et meiega pole kerge olnud. Aitäh, Eha Niit, et kannatasid meid välja ja ikka hoolid meist!

Karmen, 9.c

Fotodel: 9.d, 9.c, 9.b ja 9.a (järvepiknikul) viimase koolikella päeval

Kuidas läheb, kallid vilistlane?

Oma Sõna endiste aktiivsete tegijatega suhtles Külliki Asu

Karmel Ritson lõpetas 9. klassi 2013. aastal, kui gümnaasium oli just põhikooliks muudetud, nii et ta on Viljandi Kesklinna Kooli 1. lennu vilistlane. Pärast Viljandi Gümnaasiumi lõpetamist otsustas tütarlaps minna välismaale bioloogiat õppima. Järgmised kolm aastat elas ta Walesis ja sai õpingute tõttu käia nii Aafrikas kui ka Lõuna-Ameerikas ning viibida põnevas looduses.

Kõige erilisem ja meeldejäävam oli tema jaoks reis Boliiviasse, kus tal avanes võimalus töötada ämmalahvidega. Karmel veetis seitse nädalat vihmametsas, hoolitsedes varjupaigas elavate ahvide eest ning muutes nende elu põnevamaks. Seal veedetud aja jooksul viis neiu läbi uuringu, mille põhjal kirjutas ka oma lõputöö.

Ülikooli lõpetamise järel tuli Karmel tagasi Eestisse ning asus tööle Tallinna Loomaaias loodushariduse spetsialistina. Küsimusele, mis meenub seoses meie kooliga, vastab Karmel: "Esimesena meenub Lilla Daam ja temaga kaasas käivad põnevad lood. Õppisin

samas koolis 1. klassist alates, kuigi kool kandis sel ajal Viljandi Maa-gümnaasiumi nime. Mälestusi nendest aegadest on väga palju ja kooliteelt leidsin endale parimad sõbrad. Muidugi sai ka krutskeid tehtud, nende meenutamine toob muige näole."

Praegustel kooliõpilastel soovib Karmel vähem muretseda ning rohkem puhata ja mängida. "Võin

ausalt öelda, et vanemas eas on põhjust muretseda küll ja veel," tunnistab ta. Veel soovib ta neiu hoida ühendust oma koolikaaslastega, sest nendega on vahva ühist kooliteed meenutada.

Karmel ja temast peaaegu poole vanem isaelevant Carl

Scheveningeni rand oli Kirke jaoks väga eriline, sest seal veetis ta sõpradega palju aega

Kirke Siimso lõpetas meil 9. klassi 2015. aastal. Vahepeal õppis neiu Viljandi Gümnaasiumis humanitaar- ja kunstide suunal ning pärast seda läks Tartu Ülikooli riigiteaduste eriala omandama. Ta lõpetab õpingud juunis ning plaanib edasi tegeleda inimõiguste temaatikaga.

Ülikooli teisel aastal käis ta Hollandis Haagis välissemestril. "Nii gümnaasiumi- kui ülikooliaeg on olnud tohutult toredad, ei jõua ära kiita!" räägib Kirke. Ka Viljandi Kesklinna Kooli nime kuuldes tekkivad peamiselt positiivsed emotsioonid, esimesena tulevad meelde erinevad õpetajad, suusatunnid ja tutipäev.

Oma senise elu kõige põnevamat sündmust on neiu väga raske vali-

da, sest nii palju on vahepeal juhtunud. "Kui aga ühte välja tuua, siis oleks see välissemester Hollandis, mis mind individina tohutult palju arendas, tegi julgemaks ja maailma suhtes usaldavamaks. Kohtusin nii paljude uskumatult lähedate inimestega üle kogu maailma, kellega mööda Hollandit ringi reisisime - see oli imeline kogemus!" meenutab neiu vaimustunult.

Praegustele kooliõpilastele soovib ta tugevat vaimu koronaalukorrast tavaõppele üleminekul.

"Mäletan, kui veider ja ebakindel aeg oli põhikool, seepärast soovin, et kõigil õpilastel oleks olemas keegi, kellega oma muresid jagada, et keegi ei tunneks, et on selles majas ükski," lõpetab Kirke.

Minu 4 aastat väikeste majas

Ronja Reemann, 4.b klass

Mulle on väga meeldinud ja meeldib ka praegu õppida Viljandi Kesklinna koolis. Neli aastat väikeste majas on olnud lahe kogemus.

Kui ma praegu tagasi mõtlen, siis meenub nii palju toredaid sündmusi. Näiteks see, kui me teises klassis loomaaias käisime ja Chris-Robin ära kadus. Ta oli jääkarude juurde jäänud. See oli päris naljakas. Või see kord, kui me jaanalinufarmis käisime ja ma natuke jaanalinde kartsin.

Aga suure osa minu kogemustest on andnud mulle õpetajad. Selle aja jooksul on mind õpetanud vist kokku 12 õpetajat, raamatukogutädi, arst, igasugused õppejuhid ning muud pedagoogid. Aga kõige suurema osa on andnud mulle minu oma klassijuhataja Triin.

Mul on toredad klassikaaslased. Neid on ka vahetunud, aga sellest pole midagi.

Need on olnud minu elu parimad neli aastat!

Meie kooli 1947. a lõpetanud Harry Jaaku ja 1. klassi lõpetanud Ronja 2018. aasta suvel kooli kokkutuleku aktusel

Hea võõrasema

Mariin Hubel, 4.a klass

Elas kord üks tore naine ühes suures lossis. Sellel naisel oli kuri ja pahatahtlik kasutütär, keda hüüti Lumivalgekeseks. Tütär küsis peeglit: „Peeglike, peeglike, seina peal, kes on kauneim kogu maailma peal?“ Peegel vastas: „Sina oled kaunis, aga su võõrasema on veel kaunim!“

Selle peale Lumivalgeke vihastas ja saatis jahimehe võõrasema tapma, kui too oli läinud metsa seenele. Jahimees oli hea ega suutnud naisele haiget teha ning rääkis talle kogu loo.

Peale seda põgenes võõrasema metsa ja kohtus seitsme põialpoisiga, kes andsid talle võluõuna. See, kes võluõuna sööb, muutub heaks ja lahkeks. Naine läks lossi tagasi ja kinkis õuna Lumivalgekesele. Tüdruk sõi õuna ära, käis suur pauk ja Lumivalgeke muutus kohe heaks. Võõrasema ja Lumivalgeke elavad koos õnnelikult siiani, kui nad veel surnud ei ole.

Raamatuid on tore lugeda!

Nora Nöps ja Heleena Steinfeld, 3.b klass

Meie klassijuhataja Kaina Mälgand teab retsepti, kuidas panna lapsed veel hoolikamalt raamatuid lugema. 3.b klassil toimuvad raamatukogus viktoriinid Ingrid Kustavusega. Meil on olnud juba neli viktoriini. Kui ka teised õpetajad tahavad lapsi hoolikamalt lugema panna, kuid soovivad samas, et lastel oleks lõbus, siis võib julgelt proovida viktoriine.

Viktoriiniküsimustele vastasime 3-5-liikmelistes tiimides. Esimeseks raamatuks kolmandas klassis oli meil „Lepatriinude jõulud“. Kõigepealt oli meil Ingridiga raamatukogutund, kus rääkisime Janno Põldmast ja tema 70. sünnipäevast. Viktoriini tegime täringuid veeretades, et loosida, millisele küsimusele vastata.

Teine viktoriin oli Ilmar Tomuski Kribu ja Krabu esimese kolme raa-

matu kohta. Seda tegime Plicers'i kaartidega. Suurel ekraanil oli iga küsimusega valikvastust. Kaartidel oli kolmel küljel üks täht (A, B, C). Need töötavad nii, et tõstame üles õige tähega külje ja Ingrid skaneerib vastused äpiga.

Kolmas viktoriin oli „Bullerby laste“ kohta. Küsimused olid lihtsad, eriti nendele tiimidele, kes lugesid raamatut hoolikalt. Neljas viktoriin oli „Vahtramäe Emili“ kohta. See raamat oli neljast kõige naljakam. Nende viktoriinide puhul kasutasime täringuid.

Järgmisena loeme Mika Keräneni raamatuid „Varastatud oranž jalgratas“ ja „Küttepuuvargad“.

Need viktoriinid on väga toredad ja me tõesti soovime ka teistele. Veel tahame öelda suur-suur aitäh Ingridile, sest tänu temale saavad viktoriinid toimuda!

Parimad sõbrad

Nora Nöps, Heleena Steinfeld, 3.b kl

Parimad sõbrad on leib ja sai, parimad sõbrad ka Kai ja pai. Parimat sõpra sa tunnend ja tead, parimat sõpra sa kalliks pead. Mis saab siis, kui ära ta läheb? Siis üksi sa jääd ja sõprust on vähe. Kui ta tagasi tuleb, siis seda sa tead – üksinda olla ei ole ju hea.

Hobiks hobuste hooldamine

Kristin Takel, 7.c kl

Lenna Loore on tegelenud ratsutamisega viis aastat. Ta kuulub ka Eesti koondisesse ning see on üks põhjustest, miks ta käib tallis peaaegu igal päeval. Distantsope oli Lennale isegi meelepärane, sest sel ajal jäi rohkem aega hobustega tegelemiseks. Selleks, et hobune võistlushooajal vormis oleks, tuleb kõigiga võimalikult palju ratsutada. Samas kulub tütarlapse sõnul 2/3 ajast hoopis loomade hooldamisele. „Hobuse puhastamine, varustuse panemine, söötmine, külmal ajal tekitamine, lisaks igasugu piasjad... Muidugi võtab oma aja ka nunnutamine,“ selgitab tüdruk.

Lennal on endal kaks hobust, kellelega ta võistleb lasteklassis (12-14-aastased võistlejad). Lisaks tegeleb ta veel Mändyga, kellega võistleb poniklassis (12-16aastased võistlejad).

Nõuanded nooremale koolikaaslasele

Ära karda teha pause. Kui tunned ennast halvasti, ära tõmbu endasse, vaid räägi kellelegi oma probleemidest ja puhka end korralikult välja! *Kätlin, 9.b*

Ühte asja ma väiksematele ütlen: kui võimalik, siis õppige teemasid ette. See annab tohutult häid tulemusi ning aitab asjadest paremini aru saada. Lisaks saab järgmisel tunnil, kui seda teemat võetakse, tarka panna. *Rachel, 9.b*

Õppige hästi ja kõik õpetajad on toredad! *Kevin, 9.c*

Õpetajad on samuti inimesed. See, et su töö halvasti läks, ei ole õpetaja süü. Ta püüab aidata ja õpetada seda, mida on vaja teada. *Merilii, 9.c*

Õppige kohe, sest hiljem on raskem. Aga nagu meie direktor kord ütles: „Looderdada peab ka oskama, sest muidu võib end tööga ära tappa.“ *Helena, 9.c*

Tema enda hobune Quick Boy RP on 7-aastane eesti sporthobune, kes armastab hellust, on väga hoolikas ja tähelepanelik ning tahab võistlustel hästi puhtalt hüpata. „Quick Boy on kui suur kaisuloom. Talle meeldivad õunad ja ma ei kujuta ette, mis trikke ta võib teha, et õuna saada. Võistlustel on ta väga elvil – saab aru, et tähelepanu on temal ning naudib seda,“ räägib mu klassiõde Lenna.

8-aastane poni Mändy on tüdruku sõnul täiuslik ja väga armas ning ta saavat ka sellest ise aru. „Mändy on seltsiv ja sõbralik nii teiste hobuste kui ka inimestega,“ kirjeldab Lenna Loore.

Nooremana oli Mändy olnud tujukam ega tahtnud alati trennis kaasa töötada, aga nüüd on hobune korralik ja koostööaldis. Kuna nad on juba pikalt koos ratsutanud,

Mina soovitsin õppida aega planeerima, et kõik asjad õigeaegselt tehtud saaksid. *Karl-Vahur, 9.c*

Õppige korralikult, kuid ärge mõelge üle ega kurnake end liigselt. Julgege küsida abi! *Miina, 9.a*
Koolikaaslastel soovitan näha õppimisega nii palju vaeva, et tulevikus ei peaks tegemata jätmisi kahetsema ning neil oleks ilus oma tunnistust vaadata. *Reelika, 9.c*

Ole normaalne ja tee seda, mida öeldakse! *Karl, 9.c*

Naudi ja ole julge! Võta asjadest osa ja ole aktiivne! Ära anna alla, küll sa raskustest jagu saad! *Jessica, 9.d*

Hirm millegi uue ees on täiesti normaalne, see läheb ruttu üle. Teiste arvamust ei tohi enda südametunnistusest tähtsamaks pidada! *Triinu, 9.d*

Ole enesekindlam ja ära karda öelda, kui midagi valesti on. Ära süüdistada ennast asjades, mida enam muuta ei saa. *Ada-Lea, 9.d*

Lenna Loore Sillandi poni Mändyga sisemeistrivõistlustel

mõistavad nad teineteist hästi ning ka Mändy taipab võistlustel, et nüüd on tähtis hetk ning tuleb end kokku võtta.

Lähiaastatel plaanib Lenna pääseda põhjamaade meistrivõistlustele, kunagi kindlasti ka Euroopa meistrivõistlustele, aga täiskasvanuna saab loodetavasti tema hobist elukutse.

Koolipärlid

- Fitlap-õpetaja: Rasv njetu. (Ester Sims)
- Püromaan-õpetaja: Laseme klassi õhku. (Eva Ool)
- Kannibal-õpetaja: Kui ma saaks, ma sööks su ära. (Kersti Varblane)
- Polüglott-õpetaja: Kak dela, kas te teate, mis see tähendab? See tähendab: „How do you do?“ (Maret Aava)
- Deminutiiv-õpetaja: Keskmiselt väga raske tööke. (Jüri Ojamaa)
- Mahetootja-õpetaja: Sitta sitaga ei anna võrrelda! (Helje Tiit)
- Anglofiil-õpetaja: „English is a crazy language“. (Anu Roht)
- Üks õpilane ajab teist mööda sööklat taga ja hüüab: „Hei, anna mu vineeripirukas tagasi!“
- „Loodetavasti kasvavad teist mitmekülgsed inimesed,“ ütleb õpetaja ning kõnnib ümber õpilaste paar tiiru. „Minu meelest olete te küll üsna mitme küljega.“

Lehte tegid: peatoimetaja Adele Tamberg, vastutav väljaandja Külliki Asu ja tehniline toimetaja Külliky Lohu.

Fotod: Külliki Asu, Kaina Mälgand, Riho Siil ja erakogud. **Trükk:** OÜ Vali Press.